

Ondina

L'espectacle infantil d'havaneres

Quadern de l'alumne

Les anxovetes i els seïtons

Tona Gafarot
veu greu
actriu

Montse Ferrermoner
veus aguda i mitja
actriu

Marta Pérez
veus aguda i mitja
actriu

Salva Gallego
guitarra
actor

Xevi Pasqual
contrabaix
actor

Altres components

Sadurní Vergés i Vilella
dramatúrgia

Martí Torras i Mayneris
direcció i escenografia

Xevi Salvatella i Fornells
tècnic de so

Carme Puigdevall i Plantés
vestuari

Annex 1

Després de veure el vídeo de Les Anxovetes cantant 'El meu avi', reflexiona amb la rutina de pensament 'Veig, penso, em pregunto'.

OBJECTIU: Fer observacions acurades, raonar amb evidència i considerar perspectives. Connecta amb aspectes coneguts i estimula la curiositat i la indagació.		
VEIG OBSERVAR: Què és allò que veig?	PENSO INTERPRETAR: Què en penso, d'allò que veig?	EM PREGUNTO INVESTIGAR: Què vull saber? On puc trobar la resposta? A qui puc preguntar?

Annex 2

Per gaudir de l'espectacle cal posar atenció per tal de copsar l'argument, sentir empatia amb els personatges, descobrir els detalls, la música, les cançons... i participar en tot allò que Les Anxovetes ens puguin proposar, tot passant-ho bé.

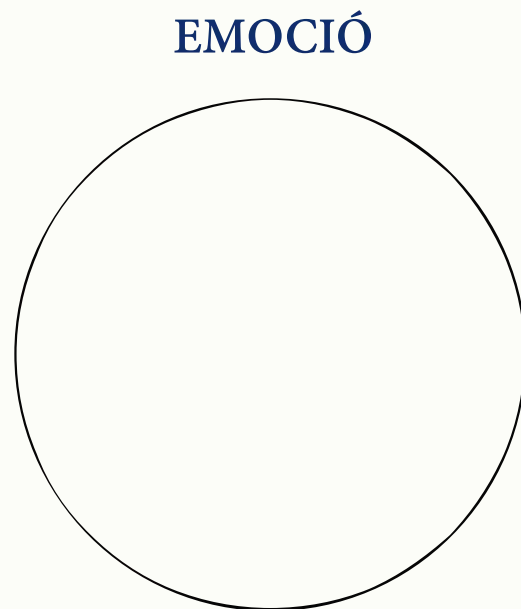
AUTOAVALUACIÓ: Gaudir de l'espectacle				
	MOLT	FORÇA	UNA MICA	GENS
Has pogut seguir el fil argumental d'Ondina? Has entès la història?				
Has participat cantant, acompanyant amb els palmells, contestant a les preguntes, etc.?				
En acabar l'espectacle, has tingut ganes de parlar del que has vist? Has volgut explicar-ho als altres?				
Tens ganes de saber més coses sobre els temes que s'han tractat a l'espectacle?				

Annex 3

Dibuixa aquells aspectes que t'han cridat més l'atenció i explica per què.

Annex 4

Connecta les emocions que has sentit veient Ondina amb diferents situacions que hagis viscut.

CONNEXIONS

SITUACIONS

En quines altres situacions he sentit aquesta emoció?

Annex 5

Busca altres títols per l'espectacle Ondina i justifica-ho.

Repertori de cançons d'Ondina

- Vell pescador
- Mariner de terra endins
- Vestida de nit
- Mare, vull ser pescador
- El peix enamorat
- Tamariu
- Des del llagut es veu el poble franc
- La xalana
- La bella Lola
- Lola, la tavernera
- El meu avi
- Allá en La Habana
- A cau d'orella
- Al pirata Joan Torrellas
- Plora guitarra
- La botiguera
- El viatge
- Ondina

Breu història de l'havanera

Les havaneres venen de Cuba, que la seva capital és La Habana. De 'Havana' en surt el nom de 'havaneres'. Des del segle XIX, aquest gènere musical va evolucionar a partir d'un ball que es deia contradansa, sumant-hi músiques africanes.

Els indians, que eren els comerciants i aventurers que van sortir de Catalunya amb vaixell i van anar a les Amèriques a fer diners, quan tornaven del seu viatge portaven les cançons que havien après allà i les cantaven a la taverna. És per això que la majoria d'havaneres parlen del mar i dels navegants, de mariners, de pescadors, de tavernes, de pàtria, d'amor, d'enyorança, de paisatges d'aquí i d'allà...

El ritme de l'havanera

L'havanera té un ritme de 2 x 4. De totes maneres, en un repertori d'havaneres també s'hi troben altres ritmes i gèneres musicals, com el valset mariner, la sardana, el bolero o la rumba-havanera.

Ritme clàssic de l'havanera

Lletres de les cançons d'Ondina

VELL PESCADOR

Lletra i música: Josep Anton Pujol 'Llibori'

Vell pescador que se'n va anar a viure molt lluny del seu mar.
Sentat al sol d'un vell carrer, cantava un vell vals mariner.
Tenia barca, tenia remes, tenia molta força a les mans
per anar a pescar amb il·lusió i veure el sol sortir a l'horitzó.

I, tot de cop, se li acostà un infant.
"Digues-me tu, que hi has estat:
Com és aquell teu mar?"

El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.
El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.

I si Déu vol, petit infant, un jorn hi tornaré.
Menjant la pols d'un vell camí, sempre mirant a l'est.
Mirant el blau on vaig passar tants anys.
M'enyoraré o ploraré o potser cantaré:

El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.
El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.

El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.
El mar és bo, el mar és blau.
El mar és calma i és temporal.

MARINER DE TERRA ENDINS

Lletra: Narcisa Oliver

Música: Josep Bastons

Vaig conèixer un vell pastor que ses ovelles menava;
cada jorn de sol a sol, amb sa flauta acompanyant,
eixa tonada cantava, eixa tonada cantava:

Com serà el mar? Serà blau i gran com diuen?
Serà veritat que de nit és com la plata?
Tothom qui el veu es queda ple d'enyorança.
Digue'm tu, sol, que vens d'una altra contrada:
has vist el mar?

Tota la vida he viscut aquí, del pla a la muntanya.
I fer diners no he pogut per veure la costa llunyana.
Sé que hi ha un Mediterrà que en té l'encís de donzella.
Sé que hi ha barcos de vela, sé qui ha mar a Calella,
on les ones van i venen al compàs de l'havanera.

Com serà el mar? Serà blau i gran com diuen?
Serà veritat que de nit és com la plata?
Tothom qui el veu es queda ple d'enyorança.
Digue'm tu, sol, que vens d'una altra contrada:
has vist el mar?

Tota la vida he viscut aquí, del pla a la muntanya.
I fer diners no he pogut per veure la costa llunyana.
Sé que hi ha un Mediterrà que en té l'encís de donzella.
Sé que hi ha barcos de vela, sé qui ha mar a Calella,
on les ones van i venen al compàs de l'havanera.

Però jo mai no he vist el mar!

Lletres de les cançons d'Ondina

VESTIDA DE NIT

Lletra: Glòria Cruz

Música: Càstor Pérez

Pinto les notes d'una havanera blava com l'aigua d'un mar antic.
Blanca d'escuma, dolça com l'aire, gris de gavines, daurada d'imatges, vestida de nit.
Miro el paisatge, cerco paraules, que omplin els versos sense neguit.
Els pins m'abracen, sento com callen, el vent s'emporta tot l'horitzó.

Si pogués fer-me escata i amargar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança, amor i calma,
perfumat de lluna, foc i rom.
Si pogués enfilar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-lis un bressol.

Els vells em parlen plens de tendresa, d'hores viscudes amb emoció.
Joves encara, forts i valents, prínceps de xarxa, herois de tempesta, amics del bon temps.
Els ulls inventen noves històries, vaixells que tornen d'un lloc de sol.
Porten tonades enamorades. Dones i Pàtria, veles i flors.

Si pogués fer-me escata i amargar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança, amor i calma,
perfumat de lluna, foc i rom.
Si pogués enfilar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-lis un bressol.

MARE, VULL SER PESCADOR

Lletra i música: Antònia Vilàs

A un poble de pescadors entre el mar i la muntanya
una mare al seu fill li inculcà que fóra frare.
A dalt d'un vell monestir un jove amb hàbit de frare
tot contemplant el blau mar, tot contemplant el blau mar,
així a sa mare li parla:

Mare, vull ser pescador, no m'ho privis dolça mare.
Ja sé amb quanta buidor et deixà la mort del pare.
Mare, vull ser pescador, vull ser pescador i no frare,
que sóc fill de pescador i malgrat el teu dolor
jo tinc les venes salades.
Mare vull fer-me a la mar. Mare vull fer-me a la mar
i que em bressin les onades.

A un poble de pescadors, davant la Verge del Carme,
prega una mare amb fervor veient la mar abrivada.
Prega que torni el seu fill, que marxà amb la mar en calma,
i mentre resa plorant, en aquell precís instant,
torna el fill i així li parla:

Mare, vull ser pescador, no m'ho privis dolça mare.
Ja sé amb quanta buidor et deixà la mort del pare.
Mare, vull ser pescador, vull ser pescador i no frare,
que sóc fill de pescador i malgrat el teu dolor
jo tinc les venes salades.
Mare vull fer-me a la mar. Mare vull fer-me a la mar
i que em bressin les onades.

Mare, vull ser pescador!

Lletres de les cançons d'Ondina

EL PEIX ENAMORAT

Lletra: Vicent Torrent

Música: Eliseo Parra

**Aniré a visitar els crancs, passaré per casa del lluç
i a la tarda i tota la nit nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.**

Adeu, algues de vellut, corrents templades.

Adeu clarors trencadisses, adeu bressol, (adeu, bressol, adeu).

No viuré més aquí, em falta l'aire. Me'n vaig prop del sol i la terra.

Les espines em travessen les escates i els ulls i els dits em creixen
i em puja el pols.

**Aniré a visitar els crancs, passaré per casa del lluç
i a la tarda i tota la nit nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.**

Pocs dies plega el sol que el vell no canti;

les ones vora la platja us ho diran (si bé escolteu el so).

Diu tan dolces raons de sal i escuma

que prem les entranyes de l'aigua.

I un gran peix malferit per l'enyorança

s'atansa dins la terra i se'n fuig del mar.

**Aniré a visitar els crancs, passaré per casa del lluç
i a la tarda i tota la nit nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.**

I a la tarda i tota la nit nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.

I a la tarda i tota la nit nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.

TAMARIU

Lletra: Narcisa Oliver

Música: Josep Bastons

De l'horitzó la ratlla ben traçada. Ja la teranyina daurada pel sol romp.

Que en terra és fosc, que encara és matinada, i a les Coves d'en Gispert ja hi neix el sol.

Va a poc a poc, avança carregada. Les gavines la segueixen amb gran vol.

La mar està molt quieta i és gelada. L'aire marí ens promet un dia bo.

De la platja l'he vist arribar i, amb silenci d'un matí d'estiu,

he sentit els mariners cantar una havanera a Tamariu.

La ra, la, la! La ra, la, la!

Quan neix el sol a Tamariu de l'Iris va prenen els colors.

La gavina deixa son niu i la mimosa obre ses flors.

El mar les roques va besant, el cor somnia un cant joliu.

És aquell cant que surt del mar. Que n'ets de bella, Tamariu!

Va a poc a poc, avança carregada. Les gavines la segueixen amb gran vol.

La mar està molt quieta i és gelada. L'aire marí ens promet un dia bo.

De la platja l'he vist arribar i amb silenci d'un matí d'estiu

he sentit els mariners cantar una havanera a Tamariu.

La ra, la, la! La ra, la, la!

Quan neix el sol a Tamariu de l'Iris va prenen els colors.

La gavina deixa son niu i la mimosa obre ses flors.

El mar les roques va besant, el cor somnia un cant joliu.

És aquell cant que surt del mar. Que n'ets de bella, Tamariu!

El mar les roques va besant, el cor somnia un cant joliu.

És aquell cant que surt del mar. Que n'ets de bella, Tamariu!

Lletres de les cançons d'Ondina

DES DEL LLAGUT ES VEU EL POBLE FRANC

Lletra: Josep Maria de Sagarra

Música: Toni Subirana

Des del llagut es veu el poble franc, ara que el sol hi bat de cara;
es veu el poble tot pintat de blanc, ara que sol no el desempara.

I darrere el pujol fet de graons, vestit de vinya retallada i neta;
el poble ran de blau, la vinya al fons i al cel un xiscle d'orenetes.

Des del llagut es veu tot petit; els mariners són com un cap d'agulla,
la campana sospira molt baixet i cada cep sembla una fulla.

Poble estirat a vora de la mar, o delicada ratlla fina,
que te la menges amb un sol esguard i et cap sencera dintre de la nina!

Blanc fisonet damunt del blau marí, esmortuint la gresca i la baralla,
et sento més a prop, vist des d'aquí, des del llagut que balla.

Et veig a tu, i penso en tu només, el blau i el blanc m'han esborrat les penes,
des del llagut encar t'estimo més, i em lligues més les venes.

Des del llagut que té un si d'atzar, un si és de recança.
Totes les coses vistes des del mar.
Quina mena de mel i d'enyorança.

LA XALANA

Lletra: Carles Casanovas

Música: Josep Bastons

Quan canten les orenetes a trenc d'alba, al dematí.
Quan el sol tot just desperta, amb els amics, fem camí.

La barqueta, aparellada. Tot a punt per anar a pescar.
El volantí, sa galleda i la cuca per escar.

Com belluga la xalana. No s'atura, no està quieta.
Si no fos la tramuntana i el vaivé de la barqueta.
Quina angoixa que m'espera, amb aquella suor freda.
Marejat, sacsejat i avorrit. Amb lo bé que podria estar al llit...!

Els companys, pica que pica, tot rient i tot cantant,
de serrans i julivies es cubell van empenant.

A mi no em piquen ni els gòmbits. No faig més que badallar.
Si el mareig fos havanera jo en seria un recital.

Com belluga la xalana. No s'atura, no està quieta.
Si no fos la tramuntana i el vaivé de la barqueta.
Quina angoixa que m'espera, amb aquella suor freda.
Marejat, sacsejat i avorrit. Amb lo bé que podria estar al llit...!

Que per quatre serrans mal comptats, ja aniré a comprar el peix al mercat!

Lletres de les cançons d'Ondina

LA BELLA LOLA

Cançó popular

Después de un año de no ver tierra porque la guerra me lo impidió,
llegué al puerto donde se hallaba la que adoraba mi corazón.

¡Ay, qué placer sentía yo, cuando en la playa sacó el pañuelo y me saludó!
Luego después, vino hacia mí, me dio un abrazo, y en aquel lazo creí morir.

Cuando en la playa la bella Lola su larga cola luciendo va,
los marineros se vuelven locos y hasta el piloto pierde el compás.

¡Ay, qué placer sentía yo, cuando en la playa sacó el pañuelo y me saludó!
Luego después, vino hacia mí, me dio un abrazo, y en aquel lazo creí morir.

La cubanita lloraba triste al verse sola y en alta mar,
el marinero la consolaba: «No llores, Lola: no te has de ahogar».

¡Ay, qué placer sentía yo, cuando en la playa sacó el pañuelo y me saludó!
Luego después, vino hacia mí, me dio un abrazo, y en aquel lazo creí morir.

¡Ay, qué placer sentía yo, cuando en la playa sacó el pañuelo y me saludó!
Luego después, vino hacia mí, me dio un abrazo, y en aquel lazo creí morir.

LOLA, LA TAVERNERA

Lletra: Carles Casanovas

Música: Josep Bastons

Ja de negra nit, buscant aixopluc entra a la taverna.
El vent i la pluja van malmenant dies de tardor.
Mariner jove, tibat i fort, amb fulard negre lligat al coll,
alt, roda-soques, perdonavides i adulator.
Corre, Lola, posa'm un got de vi i et cantaré una cançó!

I mentre li canta una havanera amb la guitarra
ella mou el cul, balanceja els pits, xiscla una rialla.
I mirant coqueta pica l'ullet al noi de Calella,
gronxolant el cos, marcant el compàs d'aquella havanera.

Ei teu cos m'encén, el teu cos em pot, mulateta bella!
Jo t'estimaré fins la fi del temps si tu vols ser meva.
I la bella Lola, llança el davantal,
mans a la cintura, balla amb soltura, pel seu amant.

I, com cada vespre, la tavernera encisadora
espera el galant que com cada nit l'ha d'enamorar.
Amb la guitarra i un got de vi cantarà alegre tota la nit
cançons de Cuba, cants de mulates i blau marí.
Corre, Lola, posa'm un got de vi i et canto tota la nit.

I mentre li canta una havanera amb la guitarra
ella mou el cul, balanceja els pits, xiscla una rialla.
I mirant coqueta pica l'ullet al noi de Calella,
gronxolant el cos, marcant el compàs d'aquella havanera.

Ei teu cos m'encén, el teu cos em pot, mulateta bella!
Jo t'estimaré fins la fi del temps si tu vols ser meva.
I la bella Lola, llança el davantal,
mans a la cintura, balla amb soltura, pel seu amant.
Mans a la cintura, balla amb soltura, pel seu amant.
Mans a la cintura, balla amb soltura, pel seu amant.

Lletres de les cançons d'Ondina

EL MEU AVI

Lletra i música: Josep Lluís Ortega i Monasterio

El meu avi va anar a Cuba a bordo d'El Català,
el millor barco de guerra de la flota d'ultramar.
El timoner i el nostramo i catorze mariners
eren nascuts a Calella, eren nascuts a Palafrugell.

**Quan El Català sortia a la mar
els nois de Calella feien un cremat.**

**Mans a la guitarra, solien cantar, solien cantar:
Visca Catalunya! Visca El Català!**

Arribaren temps de guerres, de perfídies i traïcions
i en el mar de Les Antilles retronaren els canons.
Els mariners de Calella, i el meu avi enmig de tots,
varen morir a coberta, varen morir al peu del canó.

**Quan El Català sortia a la mar
cridava el meu avi: "Apa, nois, que és tard!"
Però els valents de bordo no varen tornar, no varen tornar.
Tingueren la culpa els americans.**

**Quan El Català sortia a la mar
els nois de Calella feien un cremat.
Mans a la guitarra, solien cantar, solien cantar:
Visca Catalunya! Visca El Català!
Visca Catalunya! Visca el "Català"!**

ALLÁ EN LA HABANA

Lletra: Alejo León Montoro

Música: José María Martín Domingo

Allá en La Habana, cierta mulata de un hombre blanco se enamoró.
Dígame usted lo que pasó!
Que la mulata, muy zalamera, a su bahía se lo llevó.

Y, cuando estaban entusiasmados, y se juraban eterno amor,
llegó el marido de la mulata. Dígame usted lo que pasó!

Pues que el marido se quiso vengar, y un machete muy largo sacó.
Pero al ir a tirarse a matar, los miró, se giró ... y se marchó. Oh!

**Allá en La Habana, allá en La Habana,
son tan dulces los besos de las mulatas.
Allá en La Habana, allá en La Habana,
pasan las mismas cosas, vidita mía, que allá en España,
Pasan las mismas cosas, vidita mía, que allá en España.**

La mulatita que allá en La Habana de un hombre blanco se enamoró.
Dígame usted lo que pasó.
Que al poco tiempo, la muy listita, de un marinero se encaprichó.

Como el negrito ya se escamaba, en la bahía los esperó.
Y, cuando se iban a dar un beso... Dígame usted lo que pasó!

Pues que al agüita los iba a tirar, pero el hombre después se acordó
que su negra no sabe nadar. Y dudó, los miró... y se marchó. Oh!

**Allá en La Habana, allá en La Habana,
son tan dulces los besos de las mulatas.
Allá en La Habana, allá en La Habana,
pasan las mismas cosas, vidita mía, que allá en España,
Pasan las mismas cosas, vidita mía, que allá en España.
Pasan las mismas cosas, vidita mía, que allá en España.**

Lletres de les cançons d'Ondina

A CAU D'ORELLA

Lletra: Carles Casanovas

Música: Josep Bastons

M'agrada el blau de la mar, m'agrada la tramuntana,
m'agraden les nits d'estiu i el cel rogent de l'albada.
M'agrada dels pins l'olor i dels matins la rosada,
però més m'agrada el teu cos, més m'agrada ta besada.

Res en el món em plau tant, tu ets la raó del meu cant,
la melodia vibrant del meu cor que més m'agrada.

M'agraden els teus ulls verds i ta mirada encisera,
m'agraden els teus cabells quan la ventada els esvera.
M'agraden els teus petons amb regust de primavera
i m'agrada el teu posat quan et canto una havanera.

M'agrada el teu despertar, la teva veu riallera,
m'agrada la teva pell i el teu somris, vida meva.
M'agrada quan dius que sí, ben fluixet, a cau d'orella,
m'agrada dur el teu record si sóc molt lluny de Calella.

Res en el món em plau tant, tu ets la raó del meu cant,
la melodia vibrant del meu cor que més m'agrada.

M'agraden els teus ulls verds i ta mirada encisera,
m'agraden els teus cabells quan la ventada els esvera.
M'agraden els teus petons amb regust de primavera
i m'agrada el teu posat quan et canto una havanera.

M'agrada el teu despertar, la teva veu riallera,
m'agrada la teva pell i el teu somris, vida meva.
M'agrada quan dius que sí, ben fluixet, a cau d'orella,
m'agrada dur el teu record si sóc molt lluny de Calella.

Si sóc molt lluny de Calella... m'agrada dur el teu record.

AL PIRATA JOAN TORRELLAS

Lletra i música: Carles Casanovas

Per nau, un vaixell de vint canons.
Per llar, els confins blaus de la mar.
Per llei, el vent de tramuntana.
Vent que engalana el bergantí en la foscor.

Busca una nau per enfonsar.
Busca un vaixell per abordar.
Mentre el pirata navega deixa al darrere estela de sang i de foc.
Flama de mort.

Canta el pirata a coberta. Canta somnis de llibertat.
Des de l'illa de Formentera al nord-est de Mallorca.
I del cel de Menorca fins a l'Empordà.

Solca el mar a tota vela fins a l'illa d'Es Palmador,
on fa més de cent trenta llunes, entre les roques, va enterrar el cofre d'or.

Diuen que no sap el que és la por.
Diuen que l'han vist jugar amb la mort.
Diuen que la sang l'enamora,
i no perdona cap enemic carregat de rom i blat.

Canta el pirata a coberta. Canta somnis de llibertat.
Des de l'illa de Formentera al nord-est de Mallorca.
I del cel de Menorca fins a l'Empordà.

Solca el mar a tota vela fins a l'illa d'Es Palmador,
on fa més de cent trenta llunes, entre les roques, va enterrar el cofre d'or.
El seu tresor!

Lletres de les cançons d'Ondina

PLORA GUITARRA

Lletra i música: Josep Lluís Ortega i Monasterio

Si penses que perquè canto jo estic alegre,
si penses que una guitarra no sap plorar,
no oblidis que fins ses roses guarden espines,
no oblidis que fins es vidre es pot trencar.

Recorda qui t'escrivia cartes sinceres,
recorda qui t'enviava cartes d'amor,
recorda les meves roses de primavera,
flors de la vida que surten del cor.

**Canta a la verda primavera, canta vora el mar platejat,
canta cardina torrentera, canta a la quietud de la mar.
Mira, al-lota que enamores, mira sa trista soledat,
penso en tu totes les hores. De nit i dia vull ser al teu costat.**

Jo canto perquè qui canta el seu mal espanta,
jo canto perquè en la barca sempre et record
i, encara que la mar brami, ve la bonança,
al-lota, és per això que et vull cantar jo.

Voldria tenir-te amb mi, és el que voldria;
voldria que el teu amor amb mi tornés.
I amb roses i clavellines t'abraçaria
i a la fi tindria la ditxa més gran.

**Canta a la verda primavera, canta vora el mar platejat,
canta cardina torrentera, canta a la quietud de la mar.
Mira, al-lota que enamores, mira sa trista soledat,
penso en tu totes les hores. De nit i dia vull ser al teu costat.
De nit i dia vull ser al teu costat!**

LA BOTIGUERA

Lletra i música: Antoni Mas

Esparadrap, bitxos confits, lllaminadures per als més petits.
Bacallà sec, o remullat, i mata-puces per al gos i el gat.

Si us plau, Xevi, fes com a Can Tramuntana,
que demanes i no et diuen mai que no.
“Digue'm què vols, que t'ho daré.”
Segur que en tens a un cantó o l'altre del carrer.

**Ungüent de la serp, sulfat i perfum, xarop per la tos, carburo pel llum.
Fil d'empalomar, botons de sotana de capellà.
Guardia civils, midó i vernís, i espardenyes per ballar el xotis.
Està ben vist, i comprovat, tens millor gènere que cap supermercat.**

Optalidons, flit pels mosquits, i mitja lliura de cigrons bullits.
Crema pel cutis, i Zotal, i un aguinaldo al arribar Nadal.

Si us plau, Salva, fes com a Can Tramuntana,
que demanes i no et diuen mai que no.
“Digue'm què vols, que t'ho daré.”
Ja que amb aquest xotis m'ho has demanat tan bé.

**Ungüent de la serp, sulfat i perfum, xarop per la tos, carburo pel llum.
Fil d'empalomar, botons de sotana de capellà.
Guardia civils, midó i vernís, i espardenyes per ballar el xotis.
Està ben vist, i comprovat, tens millor gènere que cap supermercat.**

Optalidons, flit pels mosquits, i mitja lliura de cigrons bullits.
Crema pel cutis, i Zotal, i un aguinaldo per aquest Nadal.

Si us plau, Tela, fes com a Can Tramuntana, que demanes i no et diuen mai que no.

“Digue'm què vols, que t'ho daré.”
Ja que amb aquest xotis m'ho has demanat tan bé.

Lletres de les cançons d'Ondina

EL VIATGE

Lletra i música: Marta Pérez

Des de l'espigó, el cor amatent
teixia trajectes infinits per un mar de temps.
Bevia records d'amors defallits
i onades immenses de tresors guardats dins el pit.

**Nedava entre rojos coralls
i en platges escollides a l'atzar.
Traçava camins amb els peus
que l'aigua esborrava rere seu.**

Des de l'espigó, el cor navegant
frisava per ser un plec del llençol d'aquell desert blau.
Cantar als horitzons, gronxar-se a les nits,
llepar-se la sal clavada al cos i l'aigua dels dits.

**Nedava entre rojos coralls
i en platges escollides a l'atzar.
Traçava camins amb els peus
que l'aigua esborrava rere seu.**

Des de l'espigó, la brúixola al cor
agafa embranzida i amb un salt se'n va fins al fons.
agafa embranzida i amb un salt se'n va fins al fons.
agafa embranzida i amb un salt se'n va fins al fons.

ONDINA

Lletra: Tona Gafarot

Música: Xevi Salvatella

Les ondines vam néixer al mar. D'ell no ens volem allunyar.
Les Anxovetes estimem el mar. D'ell no ens volem separar.

El mar ens crida, ens vol allà.
Amb les ondines volem jugar.
“Veniu, Anxovetes.” -ens diuen, cantant.
La felicitat és dins l'aigua del mar.

Les ondines vam néixer al mar. D'ell no ens volem allunyar.
Les Anxovetes estimem el mar. D'ell no ens volem separar.

El mar ens crida, ens vol allà.
Amb les ondines volem jugar.
“Veniu, Anxovetes.” -ens diuen, cantant.
La felicitat és dins l'aigua del mar.

Les Anxovetes

Fins aviat!